

Adam Karpiński

"O autorstwie "Roksolanek" Ziomorowica. W świetle analiz stylometrycznych", Krystyna Płachcińska, "Pamiętnik Literacki" z.2 (1980) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/1-2 (79-80), 396

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PŁACHCIŃSKA Krystyna: O autorstwie "Roksolanek" Zimorowica. W świetle analiz stylometrycznych. "Pamiętnik Literacki" 1980 z. 2 s. 165-187.

Nie rozstrzygnięty spór, kto jest autorem "Roksolanek" - Szymon Zimorowic czy jego brat Józef Bartłomiej, skłonił autorkę do podjęcia próby rozwiązania problemu przy pomocy analiz stylometrycznych. Ze statystycznych badań leksyki wynika, że "Roksolanek" są blokiem jednolitym pod względem słownictwa i że nie można stwierdzić różnic w strukturze ilościowej słownictwa "Roksolanek" i tekstów napisanych z całą pewnością przez Józefa Bartłomeja; różnic takich nie wykazuje również próba częstości występowania wyrazów gramatycznych. W związku z tym sugeruje autorka, by - potwierdzając wcześniejszą argumentację Stanisława Adamczewskiego - przypisać "Roksolanek" Józefowi Bartłomiejowi Zimorowicowi.

BP/79/80/81

A.K.

/II/ POKRZYWNIAK Józef Tomasz: "Cień Zoila nad wiekiem Oświecenia" wokół zoilusów "Nad zaciekami Wszechnicy Krakowskiej". "Ruch Literacki" 1980 z. 3 s. 161-174.

Autor analizuje funkcje i zakres oświeceniowej krytyki literackiej. Próbuje odpowiedzieć na pytanie, o ile tradycja Zoila wpłynęła na kształtowanie się profesjonalnej refleksji krytycznoliterackiej w wieku XVIII. Na przykładzie polemiki wokół zbioru prac F.S. Dmochowskiego "Zakus nad zaciekami Wszechnicy Krakowskiej" oraz "Bicza kręconego w Krakowie" dowodzi, że obawa przed uprawianiem krytyki literackiej i chęć jej przekształcenia w "przyjaciółkę sztuk" prowadziły do sformułowania modelu krytyki nie do zrealizowania.

BP/79/80/82

M.M.